

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pn-2570/2022-36

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

i

R J E Š E N J E

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu tog suda Ivani Marangunić, po prijedlogu višeg sudskog savjetnika - specijalista Anje Stjepić, u pravnoj stvari tužitelja Tanje Frlić iz Velike Gorice, Vranešina 25, OIB: 65531321437, kojeg zastupa punomoćnik Marija Maričević, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika HOK-OSIGURANJE d.d. sa sjedištem u Zagrebu, Capraška ulica 6, OIB: 00432869176, kojeg zastupa punomoćnik Iva Pezić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Olujić, Pezić & partneri d.o.o., nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 13. srpnja 2026., u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, 30. srpnja 2026.

r i j e š i o j e

Dopušta se preinaka tužbe iz podneska tužitelja od 11. prosinca 2025.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju 1.622,79 EUR (tisuću šesto dvadeset dva eura i sedamdeset devet centi) sa zateznim kamatama:

- na iznos od 1.459,95 EUR od 28. lipnja 2022. do isplate i
- na iznos od 162,84 EUR od 11. prosinca 2025. do isplate prema stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan

1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku 15 dana.

II. Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu u kojem tužitelj od tuženika traži isplatu zateznih kamata na iznos od 162,84 EUR od 28. lipnja 2022. do 10. prosinca 2025.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu 2.100,90 EUR (dvije tisuće sto eura i devedeset centi) sa zateznim kamata od 30. srpnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku 15 dana.

IV. Odbija se zahtjev tuženika za naknadom troškova parničnog postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi, koju je ovom sudu podnio 30. rujna 2022., navodi da je 30. ožujka 2022. stradao kao pješak u prometnoj nesreći u Zagrebu, a da je do same nesreće došlo krivnjom vozača vozila registracijske oznake ZG 5363-IC, koji je uslijed neopreznog izlaska iz garaže udario tužitelja, oborivši ga pritom na tlo. Tužitelj upućuje na to da je predmetno vozilo u trenutku nesreće bilo osigurano kod tuženika na temelju police 3011333788. Tužitelj pojašnjava da je zadobio višestruke ozljede ekstremiteta, trupa i kralježnice. Traži da mu stoga tuženik naknadi neimovinsku štetu po osnovi pretrpljenih bolova, straha te zbog duševnih boli zbog zadobivenih ozljeda i naruženja u iznosu 19.000,00 kn, kao i imovinsku štetu po osnovi tuđe pomoći i njege koja mu je bila potrebna nakon predmetnog štetnog događaja i to u iznosu 2.000,00 kn. Stoga traži donošenje presude kojom će se tuženiku naložiti da tužitelju isplati 21.000,00 kn sa zateznim kamata od 28. lipnja 2022. do isplate te da mu tuženik naknadi troškove parničnog postupka sa zateznim kamata od dana donošenja presude do isplate.

2. Tužitelj podneskom od 4. listopada 2022. uređuje tužbeni zahtjev, navodeći da mu je tužitelj 4. srpnja 2022. isplatio 5.200,00 kn po osnovi naknade štete koju je pretrpio u predmetnom štetnom događaju. Stoga traži da mu tuženik isplati 15.800,00 kn sa zateznim kamata od 28. lipnja 2022. do isplate.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu čini nespornim postojanje pasivne legitimacije u ovom postupku, zatim nastanak štetnog događaja i odgovornost svog osiguranika za isti, no osporava visinu tužbenog zahtjeva i tijek zateznih kamata. Ističe da je tužitelju isplatio iznos od ukupno 10.000,00 kn (4. srpnja 2022. iznos od 5.200,00 kn i 5. listopada 2022. iznos od 4.800,00 kn). Tuženik navodi da je tužitelj zadobio laku tjelesnu ozljedu, koja nije ostavila trajne posljedice po njegovo zdravlje, da je liječenje bilo uobičajeno za tu vrstu ozljede te da je trajalo kratko. Stoga traži da sud odbije tužbeni zahtjev uz naknadu troškova parničnog postupka tuženiku.

4. U nastavku postupka tužitelj čini nespornim da mu je tuženik po osnovi naknade štete isplatio 10.000,00 kn, no navodi da mu tuženik dvjema isplatama na koje upućuje nije u cijelosti naknadio nastalu štetu. Navodi da je zadobio višestruke ozljede kod kojih, osim oštećenja koštanih struktura dolazi i do snažne kontrakcije mišića, uganuća i oštećenja mekih tkiva pa da je jasno da se radi o najfinijim i najosjetljivijim tjelesnim strukturama. Navodi da se opisana ozljeda nikako ne smije podcjenjivati i minorizirati. Navodi da od tuženika traži isplatu 11.000,00 kn sa zateznim kamatama od 28. lipnja 2022. do isplate.

5. Podneskom od 11. prosinca 2025. tužitelj, nakon izvedenog dokaza medicinskim vještačenjem, konačno specificira tužbeni zahtjev te od tuženika traži isplatu 1.622,79 EUR (2.700,00 EUR po osnovi neimovinske i 250,00 EUR po osnovi imovinske štete) sa zateznim kamatama od 28. lipnja 2022. do isplate.

6. Sud je izveo dokaz čitanjem odštetnog zahtjeva (list 4 spisa), pregleda provjere osiguranja (list 5 spisa), zapisnika o ispitivanju prisutnosti alkohola, opojnih droga ili lijekova u organizmu (list 6 spisa), potvrde Policijske uprave Zagrebačke (list 7-8 spisa), dopisa tuženika (list 9 spisa), medicinske dokumentacije (list 10-22, 45 spisa), pregleda isplata (list 30-31 spisa) te dokaz medicinskim vještačenjem (list 69-72 spisa).

7. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

8. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa po osnovi naknade neimovinske štete (zbog pretrpljene boli, straha i smanjenja životne aktivnosti) i imovinske štete (zbog potrebne mu tuđe pomoći i njege) koju je pretrpio zbog štetnog događaja (prometne nesreće) koji se dogodio 30. ožujka 2022., u kojoj je tužitelj sudjelovao kao pješak, a koji je prouzročio osiguranik tuženika.

9. Tužitelj je prvotno postavljenim tužbenim zahtjevom od tuženika tražio isplatu 21.000,00 kn (2.787,18 EUR), da bi zatim podneskom od 4. listopada 2022. (list 23 spisa) isti specificirao na način da od tuženika traži isplatu 15.800,00 kn (2.097,02 EUR). Tužitelj je pojasnio da je navedena intervencija u tužbeni zahtjev, odnosno smanjenje istog, posljedica činjenice što mu je tuženik već prije podnošenja tužbe isplatio 5.200,00 kn. Podnesak od 4. listopada 2022., u kojem je tužitelj povukao dio tužbe, tuženik je zaprimio 24. listopada 2022., zajedno s tužbom. S obzirom da se tuženik u tom trenutku još nije bio upustio u raspravljanje o glavnoj stvari, za povlačenje tužbe nije potrebno njegovo odobrenje (čl. 193. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 55/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25; dalje: ZPP).

9.1. Tužitelj je potom podneskom od 14. prosinca 2022. (list 32 spisa) ponovno uredio svoj tužbeni zahtjev na način da od tuženika traži isplatu 11.000,00 kn (1.459,95 EUR), odnosno povukao je tužbu u dijelu tužbenog zahtjeva kojim od tuženika traži isplatu 4.800,00 EUR. Tužitelj je pojasnio da mu je tuženik tijekom postupka isplatio daljnji iznos od 4.800,00 EUR, a što je tuženik uostalom naveo i u svom odgovoru na tužbu (list 26 spisa) te što proizlazi i iz prikaza uplata (list 31 spisa). Tuženik se takvom povlačenju protivio u za to propisanom roku i to

podneskom od 23. prosinca 2022. (list 34 spisa). Iako je u toj fazi postupka za povlačenje potreban pristanak tuženika, u kontekstu njegovog zahtjeva za naknadu troška upućuje se na to da je povlačenje tužbe u konkretnom slučaju posljedica činjenice što je tuženik tužitelju isplatio ranije spomenuti iznos nakon podnošenja tužbe. Iz naprijed navedenog proizlazi da tuženik nema pravo na naknadu troškova parničnog postupka u smislu čl. 158. st. 2. ZPP-a, već je dužan (s obzirom da je tužitelj povukao tužbu tek nakon što je tuženik tijekom postupka djelomično udovoljio njegovom zahtjevu isplatom 4.800,00 EUR) troškove postupka on sam naknaditi tužitelju.

9.2. Tužitelj je potom podneskom od 11. prosinca 2025. (list 77 spisa), nakon izvedenog dokaza medicinskim vještačenjem, preinačio tužbeni zahtjev na način da, umjesto isplate već ranije spomenutih 1.459,95 EUR, od tuženika traži isplatu 1.622,79 EUR sa zateznim kamatama od 28. lipnja 2022. do isplate. Dakle, tužitelj je povisio tužbeni zahtjev za 162,84 EUR.

9.3. S obzirom da tužitelj nije mogao imati potpuna saznanja o visini naknade štete s osnove povrede prava osobnosti prije provođenja vještačenja, a tužbeni zahtjev uredio je odmah nakon što mu je dostavljen nalaz i mišljenje, zaključak je ovog suda da se radi o situaciji iz čl. 190. st. 2. ZPP-a. Stoga je sud dopustio preinaku jer smatra da tužitelj bez svoje krivnje nije mogao preinačiti tužbu do zaključenja prethodnog postupka. Također, treba reći da je navedena preinaka prema ocjeni ovog suda u svakom slučaju svrsishodna u smislu čl. 190. st. 3. ZPP-a. Slijedom navedenog, sud je na temelju čl. 190. st. 2. ZPP-a odlučio kao u izreci rješenja.

10. Među strankama nije sporno da se 30. ožujka 2022. doista dogodio štetni događaj, da je tuženik pasivno legitimiran u ovom postupku, zatim da je osiguranik tuženika odgovoran za nastanak predmetnog štetnog događaja te da je tužitelju u tom događaju nastala određena šteta zbog čega mu je tuženik po toj osnovi platio 1.327,23 EUR (10.000,00 kn). Tijekom postupka postalo je nesporno i da su tužitelju tuđu pomoć i njegu pružali njegovi ukućani.

11. S druge strane sporna je visina tužbenog zahtjeva te tijek zateznih kamata.

12. Radi utvrđenja relevantnih činjenica (odnosno da li je tužitelj pretrpio bolove i strah zbog predmetne nesreće, da li je kod tužitelja zbog predmetnog događaja zaostalo naruženje i jesu li trajne posljedice istoga umanjile njegovu životnu aktivnost, a koje činjenice predstavljaju kvalifikatorne okolnosti koje utječu na visinu naknade neimovinske štete te da li su na eventualno smanjenje životne aktivnosti utjecale posljedice iz štetnog događaja i radi utvrđenja činjenice da li je tužitelju i u kojem opsegu bila potrebna tuđa pomoć i njega), odnosno radi utvrđenja opsega nastale imovinske i neimovinske štete, sud je izveo dokaz medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku dr. sc. Davorki Paladino (neurolog).

12.1. Iz nalaza i mišljenja spomenutog vještaka (list 69-72 spisa) proizlazi da je tužitelj u predmetnom štetnom događaju zadobio ozljedu contusio capitis (natučenje glave), distesnio mm regio colli (istegnuće mišića vrata), contusio regio lumbalis et pelveos (natučenje regije slabina i zdjelice) i contusio cubiti lat sin (natučenje lijevog lakta). Vještak navodi da je tužitelj obavio tri ciklusa fizikalne terapije, da je prilikom

pregleda naveo da su mu zaostale smetnje u vidu zategnutosti u vratu te boli i ukočenosti u slabinskom dijelu leđa, a da je i ranije imao probleme s vratnom kralježnicom. Prilikom pregleda tužitelj je naveo da su mu zaostale smetnje i u vidu anksioznosti pri prelasku ceste, a prilikom pregleda vještak je pak utvrdio sljedeći status tužitelja: nema znakova lezije kranijalnih živaca, niti lateralizirajućeg motornog deficita, vl. refleksi srednje živahni na svim ekstremitetima, simetrični, u AG položaju uredno održava sva četiri ekstremiteta, gms primjerena, simetrična, nema ispada senzibiliteta, hod uredan, Romberg negativan, PVM vrata i LS b.o., bezbolna na palpaciju, pokreti u vratu uredni, terminalno reducirana retrofleksija. Iz nalaza i mišljenja proizlazi da po završenom liječenju nema znakova trajnih posljedica; da je kod tužitelja strah tzv. primarni (u samoj situaciji ugroženosti i istovremenog tjelesnog ozljeđivanja) bio intenzivan i kratkotrajan, da je zatim sekundarni strah, jačeg intenziteta do smirivanja akutnih simptoma traume, trajao 3 dana, umjereni oscilirajući do 3 tjedna, a slabiji oscilirajući strah sveukupno do 5 tjedana. Vještakinja je navela da je tužitelj trpio bol jačeg intenziteta u trajanju 4 dana, srednjeg intenziteta 10 dana, a manjeg još 20 dana. Iz nalaza i mišljenja proizlazi da je tužitelju tuđa pomoć bila potrebna dva tjedna dana po 3 sata dnevno, za vrijeme imobilizacije vrata i mirovanja kod kuće, nakon toga još dva tjedna 3 puta po dva sata tjedno.

12.2. Upućuje se na to da stranke nisu isticali prigovore na nalaz i mišljenja vještaka. Sud stoga nalaz i mišljenje vještaka prihvaća u cijelosti kao jasno, stručno i obrazloženo.

12.3. Prema tome, sud na temelju nalaza i mišljenja vještaka nalazi utvrđenim da je tužitelj u predmetnom štetnom događaju zadobio ozljede natučenja glave, istegnuća mišića vrata, natučenja regije slabina i zdjelice i natučenja lijevog lakta; da kod tužitelja po završenom liječenju nema znakova trajnih posljedica; da je kod tužitelja strah tzv. primarni (u samoj situaciji ugroženosti i istovremenog tjelesnog ozljeđivanja) bio intenzivan i kratkotrajan, da je zatim sekundarni strah, jačeg intenziteta do smirivanja akutnih simptoma traume, trajao 3 dana, umjereni oscilirajući do 3 tjedna, a slabiji oscilirajući strah sveukupno do 5 tjedana; da je tužitelj trpio bol jačeg intenziteta u trajanju 4 dana, srednjeg intenziteta 10 dana, a manjeg još 20 dana, da je tužitelju tuđa pomoć bila potrebna dva tjedna dana po 3 sata dnevno, za vrijeme imobilizacije vrata i mirovanja kod kuće, nakon toga još dva tjedna 3 puta po dva sata tjedno.

13. U ovoj pravnoj stvari došlo je do kumulacije nekoliko povreda prava osobnosti (prava na duševno zdravlje), a s obzirom na činjenicu povezanosti (isprepletenosti) oblika tih povreda sud smatra da je opravdano dosuditi jedan iznos pravične novčane naknade za sve povrede. Prilikom odlučivanja sud je vodio računa i o cilju kojem ta naknada služi te o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

13.1. Odlučujući o visini pravične novčane naknade sud je uzeo u obzir gore navedene i obrazložene kvalifikatorne okolnosti dob tužitelja, činjenicu da je isti ozlijeđen kao pješak, no i inflatorna kretanja od dana podnošenja tužbe pa sve do donošenja odluke u ovom postupku pa po ocjeni ovog suda tužitelju pripada pravična

novčana naknada za povredu prava osobnosti u predmetnom štetnom događaju u iznosu 2.700,00 EUR.

14. Također, tužitelju je trebala tuđa pomoć i njega u ukupnom trajanju od 54 sati pa je po toj osnovi pretrpio imovinsku štetu. Tijekom postupka je postalo nesporno da su tužitelju tuđu pomoć i njegu pružali njegovi ukućani (list 86 spisa). Sud na temelju čl. 223. ZPP-a nalazi da je primjerena cijena sata tuđe pomoći i njege u konkretnom slučaju 7,00 EUR. Stoga tužitelj ima pravo na naknadu štete po toj osnovi u iznosu 378,00 EUR.

15. Dakle, tuženik je u obvezi tužitelju po osnovi neimovinske štete i imovinske štete (zbog tuđe pomoći i njege pružene tužitelju), koja je tužitelju nastala vezano uz predmetni štetni događaj, ukupno isplatiti 3.078,00 EUR.

16. Među strankama nije sporno da je tuženik tužitelju već prethodno po osnovi naknade štete koju je isti pretrpio u predmetnom štetnom događaju isplatio 1.327,23 EUR. Stoga je utvrđenu novčanu naknadu po navedenim osnovama potrebno umanjiti za već ranije plaćeni iznos.

17. Slijedom navedenog, tužitelj u okviru postavljenog tužbenog zahtjeva ima pravo na naknadu neimovinske i imovinske štete u daljnjem iznosu od 1.622,79 EUR pa je na temelju čl. 1100. st. 1. i čl. 1089. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23; dalje: ZOO) prihvaćen zahtjev tužitelja za isplatu utuženog iznosa te je odlučeno kao u dijelu točke I. izreke ove presude.

18. Tužitelj ima pravo i na isplatu zateznih kamata na dosuđeni iznos na temelju čl. 12. st. 6. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu („Narodne novine“ broj 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14, 155/23; dalje: ZOOP). Treba reći da je ZOOP i u pogledu odlučivanja o zahtjevu za isplatu zateznih kamata *lex specialis* u odnosu na odredbe ZOO-a koje uređuju spomenutu materiju. Stoga ovaj sud, kada odlučuje o zahtjevu za isplatom zateznih kamata tužitelja protiv tuženika kao osiguratelja po osnovi police obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti, primjenjuje odredbe ZOOP-a i to u odnosu na zatezne kamate na iznos neimovinske, ali i na zatezne kamate na iznos imovinske štete, koja je u ovom konkretnom slučaju nastala zbog potrebe tužitelja za tuđom pomoći i njegom. Tužitelj stoga ima pravo na isplatu zateznih kamata od tuženika na temelju čl. 12. st. 6. ZOOP-a.

18.1. Tužitelj je odštetni zahtjev tuženiku podnio 22. travnja 2022. (list 4 spisa) i to u pogledu neimovinske štete i imovinske štete po osnovi potrebne mu tuđe pomoći i njege i troškova liječenja. Tuženik je obavijestio tužitelja dopisom od 25. travnja 2022. da je odštetni zahtjev i zaprimio (list 9 spisa). Stoga tužitelj, u okviru tužbenog zahtjeva, ima pravo na isplatu zateznih kamata na iznos od 1.459,95 EUR od 28. lipnja 2022. do isplate.

18.2. Što se pak tiče tijeka zateznih kamata na preinačeni dio koji je obuhvaćen preinakom tužbe iz podneska tužitelja od 11. prosinca 2025., treba reći da je tuženik u obvezi tužitelju platiti zatezne kamate na preinačeni dio tužbenog zahtjeva (162,84 EUR) od trenutka kad je takav zahtjev postavljen u postupku, odnosno od trenutka

kad je tužitelj preinačio tužbu, a ne od trenutka podnošenja odštetnog zahtjeva (odnosno za razdoblje prije negoli je tužitelj postavio takav zahtjev za naknadu štete). Tuženik dakle ne može biti u zakašnjenju u odnosu na razdoblje prije nego je tužitelj uopće preinačio tužbu (takvo pravno shvaćanje zauzeo je i Vrhovni sud Republike Hrvatske primjerice u svojim odlukama broj Rev-1050/2024-2 od 28. kolovoza 2024., broj Rev-647/2023-2 od 18. lipnja 2024.). Stoga tužitelj konkretno ima pravo na isplatu zateznih kamata na iznos od 162,84 EUR od 11. prosinca 2025. (od dana preinake tužbe) do isplate.

18.3. Stoga je o tijeku zateznih kamata na utuženi iznos odlučeno kao u dijelu točke I. izreke te u točki II. izreke.

19. Odluka o parničnim troškovima temelji se na čl. 154. st. 1. ZPP te čl. 155. ZPP, odredbama važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23; dalje: Tarifa) te Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 37/23; dalje: Uredba/23) i Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 50/26; dalje: Uredba/26), a donesena je u skladu s vrijednosti predmeta spora i troškovnicima stranaka (list 88-89 spisa).

19.1. Tužitelju je priznat trošak sastava odštetnog zahtjeva u visini 100 bodova (Tbr. 32/1 Tarife), zatim tužbe u visini 100 bodova (Tbr. 7/1 Tarife), trošak sastava dva podneska (od 14. prosinca 2022. i od 11. prosinca 2025.) u visini 100 bodova za svaki (Tbr. 8/1 Tarife), zatim trošak podneska od 26. svibnja 2023. u visini 25 boda (Tbr. 8/4 Tarife) te trošak zastupanja na dva ročišta (održana 15. svibnja 2025. i 13. srpnja 2026.) u visini 100 bodova za svaki i za ročište održano 28. listopada 2025. u visini 50 bodova (Tbr. 9/2 Tarife). Dakle, tužitelju je priznat trošak za zastupanje po punomoćniku odvjetniku u visini od ukupno 675 bodova, što pomnoženo sa vrijednošću jednog boda u iznosu 2,00 EUR (Tbr. 54. u vezi s Tbr. 52/3 Tarife) te uvećano za 25% po osnovi PDV-a (Tbr. 46. Tarife) iznosi 1.687,50 EUR. Tužitelju je priznat i trošak medicinskog vještačenja u iznosu 199,08 EUR, kao i trošak sudske pristojbe za tužbu u iznosu 74,32 EUR (Tar. br. 1. st. 1. Uredbe/23) te za presudu u iznosu 140,00 EUR (Tar. br. 2. st. 1. Uredbe/26). Dakle, tužitelju su u ovoj parnici nastali troškovi u ukupnom iznosu 2.100,90 EUR. Prihvaćen je i zahtjev tužitelja za isplatom zateznih kamata na odmjerenе troškove od dana donošenja presude do isplate na temelju čl. 151. st. 3. ZPP-a.

19.2. Tužitelju pak s druge strane nije priznat trošak sastava podneska od 4. listopada 2022. Tim istim podneskom tužitelj je specificirao tužbeni zahtjev u odnosu na uplatu koju je tuženik izvršio već i prije podnošenja tužbe. S obzirom na naprijed navedeno, tužitelj je imao priliku specificirati tužbeni zahtjev na način da pritom uzme u obzir spomenutu uplatu već i prije podnošenja tužbe, a što nije učinio. Stoga trošak sastava takvog podneska ne može, prema ocjeni ovoga suda, pasti na tuženika. Tužitelju nije priznat niti trošak sastava podneska od 11. rujna 2023. jer takav trošak tijekom parnice nije niti nastao.

19.3. Tuženikov je zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u konačnici odbijen, a što se tiče njegovog zahtjeva za naknadu troškova u odnosu na povučeni dio tužbe, upućuje se na obrazloženje sadržano u točki 9.1. obrazloženja ove presude.

19.4. Stoga je o troškovima postupka odlučeno kao u točki III. i IV. izreke ove presude.

U Zagrebu 30. srpnja 2026.

Sudac:
Ivana Marangunić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude je dopuštena žalba. Žalba se podnosi ovom sudu u roku petnaest dana od dana dostave presude, a o njoj odlučuje županijski sud.

Dostaviti:

1. Tužitelju – po punomoćniku
2. Tuženiku – po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088b-572c2**

Kontrolni broj: **0d4c3-ef880-b9d1e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.